

En ond skygge

© 2004 by Lise Andersen og

CDR-Forlag

Omslag: Ulla Rose Andersen

Tryk: Narayana Press

ISBN 87-7841-359-1

Ekspedition:

Boghandlen eller direkte fra CDR-Forlag

Montangade 29 E

DK-8000 Århus C

cdr@cdr-forlag.dk

www.cdr-forlag.dk

Andre børnebøger af samme forfatter:

Fatima

Carlsens forlag, 1997.

F for Fatima

Modtryk, 20011

Måske en ven

Queenswood 2001

Medvirkede i antologien

Landet længere væk

Høst & Søn, 2002

KAPITEL 1

Han havde aldrig løbet så hurtigt før! Han var verdens hurtigste løber! Så ung... aldrig set før. Han ville komme i Guinness rekordbog. *Andreas, 10 år har i dag sat en rekord, der går jorden rundt! Fjernsyn, radio, på nettet.*

Åh, hvor han pustede, som naboens gamle hund Texas, når den løb efter en bold, han havde kastet. Mor sagde, at han skulle lade være, for den var så gammel og kunne ikke holde til det. Engang imellem gjorde han det alligevel. For Texas elskede det. Og han syntes, at det var sjovt.

Nej, nu havde han sidesting. Han var nødt til at holde en pause.

Speakereren siger ud i alle stuers højtalere: hvad er det, der sker? Den unge Andreas, kort før målstregen... nej, jeg tror ikke mine egne øjne! Han stopper! Han klarer det ikke... speakerens stemme knækker...

Andreas bøjede sig forover og hev vejret ind, som skulle han til at puste en ballon op. Han kunne mærke blodet suse for ørerne. Bare han ikke faldt! Han var svimmel, måtte støtte sig til muren. Trøjen var så våd, at den klæbede til ryggen. Vand! *Han er en tørstende i Saha-*

ras ørken og vil give alt sit LEGO... og sin mobiltelefon for et glas vand! (Hvad skal han også med mobilen i ørkenen? Har den måske reddet ham? No, Sir!) Han har kravlet flere dage gennem sand, mærket solen brænde, han må have vand ellers dør han! Lige på stedet!

Han rystede tasken på plads på ryggen og fortsatte hjemad.

»Hej... det er mig!« Han stod og lyttede, men kunne ikke høre noget. Var mor ikke kommet hjem endnu? Så hørte han den snurrende lyd fra Thomas' værelse. Han sad ved fjernsynet, med PlayStation.

Han smækkede døren op. »Hej!«

»Hold kæft mand, jeg blev sgu forskrækket,« sagde Thomas, men så så han igen på skærmen. Det flimrede med skud og streger og folk, der ikke kunne undgå at blive ramt af masseorderen Thomas.

»Hvor er mor?«

»Kommer senere...«

Andreas kunne godt mærke, at Thomas ikke gad snakke. Han sad altid foran fjernsynet eller computeren. Havde det ikke været, fordi mor sagde, at han skulle i skole, ville han sidde der hele dagen. Til sidst ville han gro fast i stolen, så stolen fulgte med, når han rejste sig. Måske ville han glemme

at spise og svinde ind til ingenting, og en dag sad han som en indtørret pind og døde! Havde det ikke været for mor og far, så ville de kun have én dreng, ham... Andreas!

Det var meningen, at de skulle deles om computeren, men Thomas ville ikke overlade den til ham. Og han ville ikke kæmpe for den. Han gad alligevel ikke sidde og glo der hele dagen! Men sagde han det, ville andre tro, at han var tosset. Så han sagde ikke noget.

KAPITEL 2

Han daskede lidt rundt i stuen. Tasken havde han smidt på gulvet i bryggerset. Så åbnede han køleskabet... var der mon noget, han gad at æde? En kakaomælk. Han løftede den, næsten tom. Thomas var kommet før ham. Så drak han resten, og en brun dråbe løb ned over hagen. Han tørrede hagen med hånden. Fjernsyn... var der noget? Han tog fjernbetjeningen, flimrede lidt rundt, lukkede igen. Han kunne ordne sin cykel. Den trængte til en omgang.

I garagen fandt han twist og lagde sig på knæ og gnubbede egerne. Så betragtede han resultatet... trådte et skridt tilbage. Hold kæft, hvor var den flot! Næsten som ny! Selvom det ikke ville vare længe, før han var vokset fra den. Sadelen kunne ikke skrues højere op. Mor klagede nogle gange over, at han voksede så hurtigt. Hun skulle hele tiden lægge hans bukser ned, så de ikke stumpede, eller han skulle have nye.

Han ville cykle en tur. Men da han kom ud på vejen, krøb blæsten ned ad nakken, og gav ham gåsehud. Han måtte cykle hurtigt, så han kunne få varmen. *Han er på flugt. En hel bande har opdaget, at han var vidne til et brutalt overfald. Han må træde hårdt i peda-*

lerne. Han kan høre, de kommer nærmere! De bruger også en helikopter! Dens snurren er lige over ham. Er det en Black Hawk eller måske en ubemandet dødshelikopter! Om lidt vil den spy ild ud af gabet over ham! Forvandle ham til en rygende ildsøjle, lige der midt på vejen!

Vups, måtte passe på her, bilerne så ikke altid, når der kom en flugtcyklist som ham. Han kørte så hurtigt, at de ikke kunne følge ham med øjnene.

Radar.. han er garanteret på deres radar! Han kan høre mobiltelefonerne bippe sms-beskeder: læg mærke til en dreng på ti år! Møn-stret trøje, cowboybukser, tennissko. Lyshåret, kort. Fregner på næsen. Han må væk fra den helikopter!

Sveden dryppede fra hans ansigt! Han pustede værre end nogen drage! Om lidt ville der måske komme ild ud af munden? Han lod cyklen løbe i frigear og så sig omkring. Han var allerede kommet uden for byen. Så kiggede han på klokken. Gosh! Han måtte hjem. Mor var kommet for længst, og han havde lektier for til i morgen. Han lavede et bredt sving og cyklede hjemad.

Da han satte cyklen fra sig i garagen, opdagede han, at hans hænder var sorte som jorden af olie og smørelse til cyklen. Han måtte hellere vaske dem. Han gik ud på badeværelset

og sæbede dem ind. Der skulle meget sæbe på. Sæben smuttede fra ham, mellem fingrene, ned på gulvet.

Han er fanger på Grønland, har fanget en sæl, med de bare næver! Han kaster sig over den på den glatte indlandsis! Men den smutter fra ham, ind under bordet. Han har mistet sit spyd, derfor har han kun hænderne til at fange den med! Der fik han den! Men så smutter den ud af fingrene, rammer spejlet.

Nej, hvor det så ud! Håndklædet! Han tog håndklædet og gnubbede på spejlet. Men nu kunne han ikke engang se sig selv i spejlet! Han gned på det glatte spejl, men det blev det bare værre af! Vand på, han fyldte hænderne med vand og hældte det på spejlet. Hele badeværelset sejlede i vand, og sælen... hvor var den? Håndklædet var blevet vådt. Han måtte bruge toiletpapir.

Det gav et sæt i ham, da døren blev åbnet. »Sig mig lige engang!« Det var mor. Hun stod med hænderne i siden. »Hvad skal det her forestille?« Fra hendes ord hang istapper, som kom hun direkte fra indlandsisen!

»Jeg... jeg var ved at vaske...« han kunne ikke fortælle hende om sælen.

Hun viftede med sine hænder. Det betød, at han skulle gå ud. Så sukkede hun dybt og tog fat på at rydde op efter ham.